

Religinės poezijos konkursas, arba Kaip būti misionieriais savo aplinkoje

Šiandien vaikų lūpų tariamos amžinosios tiesos apie Dievą Kūrėją ir meilę, gyvybės ir išminties versmę, tiesos ir šviesos šaltinį, patarėją ir globėją, atlaidumą ir paguodą, skambėjo įtikinamiau nei bet koks pamokslas iš sakyklos. Visi poezijos konkurso „Verba mea auribus percipe, Domine“ („Viešpatie, išgirsk mano balsą“) dalyviai buvo pasipuošę, pasitempę, aiškiai suvokė progos svarbą ir dalyvavimo atsakomybę.

Nerimas ir jaudulys neužgožė jaunųjų skaitovų nuoširdumo, tyrumo – tarsi ne komisijai eilės būtų deklamuotos, o kalbėtasi su pačiu Visagaliu. Jokios vaidybos ar dirbtinių gaidžių balse. Moksleiviai ne deklaravo garsiai visiems žinomas tiesas, o pasakojo iki ašarų jaudinančias istorijas apie meilę, tikėjimo ir maldos galią bei grožį, dėkojo Viešpačiui už suteiktą gyvenimo dovaną ir kitas malones, prašė Dievo šviesos, ramybės ir apsaugos. Taip jie liudijo tikėjimą ne tik lūpomis, bet ir protu bei tyra širdimi, o patys buvo panašūs į angelus, nes skleidė šviesą ir skelbė tiesą.

Ir gerai, kad nebuvo mikrofonų, dirbtinai pakelto tono – tai tik dar labiau sustiprino intymaus, atviro pokalbio iš širdies į širdį išpūdį ir paprastumo atmosferą. Kaip gaila, kad klausytojų auditorija buvo tik patys konkurso dalyviai ir jų mokytojai. Toks pasirodymas būtų puiki Kalėdų dovana ne tik mokytojams, tėvams, bet ir visam miestui. Dovana sugrubusiai sielai atgaivinti, nuliūdusiai dvasiai paguosti. To moksleivių paprašė ir dekanas Vytautas Gustaitis, paragindamas juos būti misionieriais: gyventi meile, daryti gera čia pat, savo artimoje aplinkoje.

Pasigėrėti jaunąja karta, o ne tik ja skūstis vilkaviškiečiai dar turės progos.

▲ Sėkmės konkurso dalyviams linkėjo renginio sumanytojas – Vilkaviškio katedros dekanas kanauninkas Vytautas Gustaitis.

Autorės nuotr.

Planuojama sausio 12-ąją surengti konkurso laureatų pasirodymą Vilkaviškio parapijos salėje. Būtų puiku, jeigu jį transliuotų radijo stotis „Marijos radijas“ – galbūt vilkaviškiečių iniciatyva paskatintų ir kitus pasekti jų pavyzdžiu. O kodėl šiam konkursui netapus respublikiniu, savo populiarumu prilygstančiu „Dainų dainelei“?

Sausio 12 d.
Vilkaviškio parapijos
salėje vyks konkurso
„Verba mea auribus
percipe, Domine“
laureatų pasirodymas.

Už šį gražų renginį – didžiausia padėka konkurso iniciatoriui Vilkaviškio katedros dekanui kanauninkui Vytautui Gustaičiui, Zitai Motūzienei, tikybos mokytojai ir metodikos ratelio, vienijančio 18 tikybos ir lietuvių kalbos mokytojų, pirmininkei, kuri buvo atsakinga už renginio organizavimą, nepamirštant ir šviesaus atminimo mokytojo Jono Lebetkevičiaus, kartu su dekanu 1996–1997 metais pradėjusio rengti konkursą. Verti padėkos ir visi mokytojai, ruošę skaitovus šiam konkursui.

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijoje vykusiame antrajame konkurso etape mokyklų deleguotų geriausių atstovų buvo daugiau nei trys dešimtys – nuo gimnazistų iki pradinukų. Dalyvavo skaitovai iš Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos, „Ažuolo“ progimnazijos, Salomėjos Nėries pagrindinės mokyklos bei Vilkaviškio pradinės mokyklos,

Kybartų „Saulės“ progimnazijos ir Kristijono Donelaičio gimnazijos, Virbalio pagrindinės mokyklos, Keturvalakių mokyklos-daugiafunkcio centro, Bartninkų Jono Basanavičiaus mokyklos-daugiafunkcio centro ir Marijampolės profesinio rengimo centro Vilkaviškio skyriaus. Konkurso dalyvius vertino komisijos nariai: dekanas Vytautas Gustaitis, Šventosios Šeimos kongregacijos sesuo Daiva ir Vilkaviškio kultūros centro direktorė Renata Medelienė.

Verta pasidžiaugti malonia staigmena: konkurse dalyvavo apytiksliai po lygiai tiek berniukų, tiek mergaičių. Kodėl staigmena? Todėl, kad į kokį renginį Lietuvoje benueitum, visur dominuoja moteriškoji auditorija. Gal tik išskyrus futbolo ar krepšinio varžybas...

Rita MITKUTĖ-MADDOCK